

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 listopada 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że wnioskodawczyni N. P. nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Tuszynie od dnia 1 sierpnia 2019 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgłoszenie N. P. do ubezpieczeń społecznych jako pracownika zmierzało do obejścia przepisów prawa a celem tej czynności było wyłącznie uzyskanie podstaw do ubiegania się o zasiłek chorobowy i świadczenia związane z macierzyństwem. Rzeczywistym celem zawarcia umowy nie była wola realizowania ubezpieczoną obowiązków pracowniczych ale skonstruowanie okoliczności faktycznych świadczących o pozorowaniu stosunku pracy. Ponieważ umowa zawarta przez wnioskodawczynię z płatnikiem miała na celu obejście prawa jest nieważna a zatem z tytułu zawarcia tej umowy wnioskodawczyni od dnia 1.08.2019 roku nie podlega ubezpieczeniom społecznym./ decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 12 grudnia 2019 roku wnioskodawczyni N. P. złożyła odwołanie od powyższej decyzji. W odwołaniu wskazała, że wnioskuje o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego i zmianę spornej decyzji. Wnioskodawczyni podniosła, że początkowo była zatrudniona jako pomoc terapeuty zajęciowego a następnie po uzyskaniu uprawnień i zdaniu egzaminu została zatrudniona jako technik masażysta, zgodnie z uzyskanymi kwalifikacjami. Z uwagi na konieczność dźwignia pacjentów przy wykonywaniu masażów, w ciąży nie mogła dalej świadczyć pracy. / odwołanie k- 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymano argumentację zawartą w spornej decyzji a ponadto organ wskazał, że wnioskodawczyni w drugim miesiącu zatrudnienia stała się niezdolna do pracy z powodu ciąży, stanowisko pracy –technik masażysta – zostało utworzone specjalnie dla wnioskodawczyni. Uprawnienia do wykonywania pracy technika masażysty wnioskodawczyni uzyskała dopiero z dniem 30.08.2019 roku w związku z czym nie miała ani wykształcenia ani doświadczenia w wykonywaniu pracy masażysty oraz brak jest dowodów na faktyczne wykonywanie pracy przez wnioskodawczynię u płatnika składek /odpowiedź na odwołanie k-19-20 odw/.

Płatnik składek reprezentowany przez prezesa spółki P. B. P. przyłączył się do stanowiska wnioskodawczyni / oświadczenie prezesa CD 00;38;51 k- 73/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni N. P. urodziła się (...) /niesporne/.

W dniu 28 kwietnia 2017 roku wnioskodawczyni ukończyła Zaoczne Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Zespole Szkół (...) im. Królowej J. w P./ świadectwo w aktach osobowych, niesporne/.

W dniu 30 sierpnia 2019 roku wnioskodawczyni uzyskała dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik masażysta oraz zdała egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie w zakresie kwalifikacji- świadczenie usług w zakresie masażu/ świadectwa w aktach osobowych/.

W dniu 1 sierpnia 2019 roku wnioskodawczyni zawarła umowę o pracę na czas określony, do dnia 31 sierpnia 2019 roku z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Tuszynie, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomoc terapeuty zajęciowego. W umowie ustalono miesięczne wynagrodzenie brutto na kwotę 2250 zł / umowa o pracę w aktach osobowych/. Z tytułu zawartej umowy w dniu 1 sierpnia 2019 roku pracodawca zgłosił wnioskodawczynię do ubezpieczeń społecznych / kopia deklaracji w aktach osobowych/. W dniu 1 i 2 sierpnia 2019 roku wnioskodawczyni została przeszkolona z BHP. Wnioskodawczyni w dniu 1 sierpnia 2019 roku otrzymała również zakres obowiązków na piśmie, na stanowisku terapeuty zajęciowego. Informację o warunkach zatrudnienia oraz uprawnieniach pracowniczych otrzymała w dniu 5 sierpnia 2019 roku./ dokumenty w aktach osobowych/

W dniu 24 lipca 2019 roku wnioskodawczyni uzyskała orzeczenie lekarskie lekarza profilaktyka o zdolności do pracy na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego / orzeczenie w aktach osobowych/.

O możliwości zatrudnienia w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Tuszynie wnioskodawczyni dowiedziała się od koleżanki K. P. , która znalazła ogłoszenie w internecie. K. P. nie jest spokrewniona ani spowinowacana z wnioskodawczynią. Spółka prowadzi „Dom seniora”. Jako pomoc terapeuty zajęciowego wnioskodawczyni pomagała w przeprowadzaniu porannych gimnastyk z podopiecznymi oraz pomagała osobom poruszającym się na wózkach inwalidzkich. Jej obowiązkiem była pomoc terapeutce K. M.. Pomagała zarówno przy przeprowadzaniu gimnastyki jak i w innych prowadzonych przez nią zajęciach /zeznania wnioskodawczyni 00;03;45 w zw z 00;55;10, zeznania świadka M. 00;45;31 , zeznania świadka H. 00;24;20 , zeznania świadka D. 00;40;31 CD k- 73/

Po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu technika masażysty , wnioskodawczyni w dniu 30 sierpnia 2019 roku zawarła ze spółką (...) kolejną umowę na czas określony do 31 sierpnia 2021 roku. Została zatrudniona na stanowisku technika masażysty, w pełnym wymiarze czasu pracy . W umowie jako termin rozpoczęcia pracy strony wskazały 2.09.2019 roku. W umowie ustalono miesięczne wynagrodzenie brutto na kwotę 2250 zł / umowa o pracę w aktach osobowych/.

W dniu 30 sierpnia 2019 roku wnioskodawczyni została skierowana na badanie profilaktyczne na stanowisko technika masażysty. W skierowaniu wskazano jako uciążliwości pracy konieczność dźwigania oraz pracę z osobami w podeszłym wieku. Orzeczeniem z dnia 30 sierpnia 2019 roku lekarz profilaktyk stwierdził ,że jest ona zdolna do pracy na powyższym stanowisku / orzeczenie i skierowanie w aktach osobowych /.

Wnioskodawczyni przystąpiła do wykonywania pracy na stanowisku technika masażysty. Początkowo wykonywała masaże pod nadzorem J. H. z uwagi na brak doświadczenia po stronie wnioskodawczyni. Ponieważ wnioskodawczyni szybko nabyła umiejętności praktyczne zaczęła wykonywać masaże samodzielnie. Masaże były zlecane przez lekarza poszczególnym podopiecznym. Po wykonaniu każdego masażu zarówno pacjent jak i wnioskodawczyni podpisywali się w karcie zabiegów pacjenta, że zabieg został wykonany. /zeznania wnioskodawczyni 00;03;45 w zw z 00;55;10, zeznania świadka M. 00;45;31 , zeznania świadka H. 00;24;20 , zeznania świadka D. 00;40;31 CD k- 73, kopie skierowań na zabiegi k-8-12/

Zarówno pracując na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego jak i technika masażysty wnioskodawczyni „świadczyła pracę w (...) seniora” od poniedziałku do piątki w godzinach od 8-16. Codziennie była podpisywana przez nią lista obecności. Wynagrodzenie wnioskodawczyni było przelewane na jej konto bankowe / zeznania wnioskodawczyni 00;03;45 w zw z 00;55;10, zeznania świadka M. 00;45;31 , zeznania świadka H. 00;24;20 , zeznania świadka D. 00;40;31 CD k- 73, kopie skierowań na zabiegi k-8-12, zeznani prezes spółki B. P. 00;57;21 CD k- 73, /.

Płatnik składek został zarejestrowany w KRS z dniem 19 grudnia 2011 roku. W dniu 23 maja 2018 roku spółka zmieniła przedmiot swojej działalności między innymi na działalność fizjoterapeutyczną, działalność w zakresie opieki zdrowotnej, pomoc społeczną z zakwaterowaniem, zapewniającą opiekę pielęgniarstwa oraz pomoc społeczną z zakwaterowaniem dla osób z zaburzeniami psychicznymi . W dniu 16 października 2018 roku spółka zmieniła nazwę na (...), której używa obecnie. / wydruk pełny z KRS k-26-30/. Spółka od 2018 roku prowadzi „Dom seniora”, który zapewnia opiekę całodobową pensjonariuszom. Liczba pensjonariuszy wzrasta. W styczniu 2019 roku wynosiła 49 osób a w grudniu 2019 roku wzrosła do 82. W 2010 roku liczba pensjonariuszy w styczniu wynosiła 90 osób a w lipcu i sierpniu 2020 roku po 98 osób./ zestawienie ilości podopiecznych /.

W 2018 roku wynik finansowy spółki na koniec roku był ujemny . Spółka odnotowała stratę w wysokości 271 218,56 zł . Od maja 2019 roku spółka zaczęła odnotowywać dodatni wynik finansowy. Rok 2019 zakończył się uzyskaniem dodatniego wyniku finansowego. Spółka na koniec roku 2019 uzyskała zysk w kwocie 224 697,78 zł. W roku 2020 spółka w poszczególnych miesiącach do sierpnia 2020 roku odnotowała dodatnie wyniki finansowe . Zyski z prowadzonej działalności kształtują się następująco :

-styczeń 2020 - 58 261,57 zł

-luty 2020 - 63 504,90 zł

- marzec 2020 – 76 255,52 zł

- kwiecień 2020 – 79 683,19 zł

- maj 2020 – 118 785,96 zł

-czerwiec 2020 – 154 046,55 zł

- lipiec 2020 – 84 064,75 zł

-sierpień 2020 -73 918,01 zł

/ dokumenty księgowe spółki , zestawienia finansowe /

W pierwszym okresie działalności (...) seniora” w 2019 roku spółka zatrudniała przede wszystkim opiekunów i pielęgniarki do bezpośredniej opieki nad pensjonariuszami oraz był zatrudniony fizjoterapeuta. Z uwagi na rosnącą liczbę podopiecznych płatnik cały czas dawał ogłoszenia zarówno na portalach internetowych jak i rozwieszając je w miejscach publicznie dostępnych o poszukiwaniu pracowników. Aby odciążyć fizjoterapeutę od wykonywania masażu zaczęto szukać osoby na stanowisko masażysty. Z chęcią podjęcia zatrudnienia zgłosiła się w lipcu 2019 roku wnioskodawczyni ale nie miała jeszcze uprawnień do wykonywania masażu , które miała uzyskać z końcem sierpnia 2019 roku. Dlatego płatnik zaproponował wnioskodawczyni miesięczne zatrudnienie na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego. W czasie pracy na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego wnioskodawczyni miała poznać pensjonariuszy i oswoić się ze specyfiką pracy w (...). Wnioskodawczyni mogła podjąć proponowaną pracę również z tego powodu ,że była mobilna. (...) jest zlokalizowany poza zasięgiem komunikacji miejskiej , co powoduje ,że część potencjalnych pracowników nie jest zainteresowana podjęciem zatrudnienia z uwagi na trudności z dojazdem./ zeznani prezesa spółki B. P. 00;57;21 CD k- 73 /

W dniu 10 września 2019 roku wnioskodawczyni udała się na wizytę lekarską , podczas której potwierdzono ,że jest w ciąży . Od następnego dnia wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy/ dokumentacja medyczna k-45, k-46 – 54/.

Na miejsce wnioskodawczyni w dniu 23 września 2019 roku została zatrudniona G. J. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do 4 stycznia 2020 r , w pełnym wymiarze czasu pracy. Natomiast od 1 stycznia 2020 roku na stanowisku technika masażysty zatrudniono M. P. w pełnym wymiarze czasu pracy do 30 listopada 2022 roku / zestawienie osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy, w tym aktach ZUS, zestawieniach sporządzonych przez płatnika, zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków oraz wnioskodawczyni i prezesa spółki będącej płatnikiem. Sąd dał w pełni wiarę zarówno zeznaniom stron jak i świadków. Są one konsekwentne , logiczne i wzajemnie potwierdzają się. Podnieść należy ,że wszyscy świadkowie oraz prezes spółki potwierdziły faktyczne wykonywanie w spornym okresie czasu pracy przez wnioskodawczynię. Są to osoby zupełnie obce dla wnioskodawczyni , z którymi nie wiążą jej żadne bliskie relacje a z którymi kontakt po raz pierwszy wnioskodawczyni nawiązała dopiero w miejscu pracy. Osoby te osobiście widziały wnioskodawczynię przy pracy , pracowały w (...) w tym samym czasie co wnioskodawczyni o świadkowie M. i H. nadzorowały prace wnioskodawczyni. Natomiast świadek D. pracująca jako sekretarka widziała wnioskodawczynię przy wykonywaniu powierzonych jej obowiązków. Brak jest w ocenie Sądu jakichkolwiek podstaw do kwestionowania rzetelności zeznań świadków i stron. Dokumenty załączone do akt sprawy potwierdzają wersję przedstawioną przez wnioskodawczynię i prezesa spółki dotyczącą konieczności zatrudnienia wnioskodawczyni w pierwszym miesiącu pracy na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego. Ze świadectw załączonych do akt osobowych wnioskodawczyni wynika bowiem ,że przed dniem 1 września 2019 roku nie posiadała ona uprawnień

do wykonywania pracy masażysty. Trudno natomiast odmówić racji prezesowi spółki, że celem było zatrudnienie już wtedy wnioskodawczyni ale na innym stanowisku aby oswoiła się ona ze specyfiką pracy w (...) seniora” i poznała podopiecznych. Szczególnie w kontekście trudności komunikacyjnych, w związku z położeniem placówki poza zasięgiem komunikacji publicznej oferta podjęcia pracy przez wnioskodawczynię, która była mobilna była bardzo cenna z punktu widzenia pracodawcy. Podkreślenia wymaga okoliczność, przemawiająca za rzetelnością zeznań prezes spółki, że prowadzona placówka od połowy roku 2019 zaczęła się rozwijać. Świadczą o tym zarówno wyniki finansowe spółki jak i rosnąca liczba podopiecznych, co wynika z przedłożonych przez płatnika dokumentów. Ponadto podkreślenia wymaga okoliczność, że z dokumentów medycznych, których kopie wnioskodawczyni przedłożyła wynika, że ostatnie masáže były wykonane przez nią w dniu 10 września 2019 roku.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni jest uzasadnione a zaskarżona decyzja podlega zmianie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 i 13 ust 1 pkt 1 Ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 266 ze zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1502 j.t.), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste (nie może on wyręczyć się w pracy inną osobą) i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Dla stwierdzenia cechy stosunku pracy z reguły wskazuje się na takie elementy jak: określony czas pracy i określone miejsce wykonywania czynności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa co do miejsca czasu i sposobu wykonywania pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 poz. 636 z późn. zm.), pracownikom, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast zgodnie z treścią art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest faktycznie realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracownikemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika faktycznie świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W niniejszej sprawie odwołująca się zawarła z płatnikiem składek umowę o pracę, na mocy której została zatrudniona na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego a następnie po jej wygaśnięciu kolejną umowę terminową na stanowisku technika masażysty. Umowy te stanowiły stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż uzyskała ona prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej. Jednakże ważność umów została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem w/w umowy o pracę nie zostały zawarta dla pozorów, są ważne i

nie ma do nich zastosowania przepisu art. 83 k.c. oraz nie są one także sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, nie zmierzają do obejścia prawa w świetle art. 58 k.c.

W myśl art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy. § 2. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Po pierwsze podkreślić należy, iż zawarcie spornych umów o pracę nie miało na celu obejścia przepisów ustawy, gdyż osiągnięcie wskazanych przez organ rentowy celów jest zgodne z ustawą. Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej powiedziane - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z treścią art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Inaczej mówiąc strony niejako udawałyby, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego tylko taka umowa o pracę, która nie wiąże się z faktycznym wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła (wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, opubl: OSNAPiUS rok 2000, Nr. 9, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: OSNAPiUS rok 2002, Nr. 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, opubl: OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, opubl: OSNAPiUS rok 2005, Nr. 15, poz. 235, str. 712).

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, iż wnioskodawczyni pracę podjęła i ją faktycznie świadczyła od dnia 1 sierpnia 2019 roku r., a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie. (por. wyrok SN z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 - 16/251 oraz wyrok SN z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005/15/235)

Ustawodawstwo polskie nie ukształtowało zakazu zatrudniania kobiet w ciąży, a przeciwnie, odmowa zatrudnienia kobiety tylko z tej przyczyny, że jest w ciąży, byłaby uznana za dyskryminację ze względu na płeć na podstawie art. 18^{3a} § 1 i art. 18^{3b} § 1 pkt 1 KP (por. wyrok SN z 11.1.2006 r., II UK 51/05, (...) Nr (...), s. 34).

Trudno uznać, że dążenie do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym może być zakwalifikowane jako zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu obejście prawa. Przeciwnie, jest to zachowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia.

Już same okoliczności zawarcia spornej umowy o pracę nie świadczą o jej pozorności bowiem płatnik składek miał realny powód do zatrudnienia pracownika na stanowisku masażysty. Płatnik w sposób racjonalny wyjaśnił dlaczego przez okres pierwszego miesiąca zatrudnienia wnioskodawczyni pracowała na stanowisku pomocy terapeuty zajęciowego. Wyłącznie oczekiwanie na wynik egzaminu zawodowego opóźnił przyjęcie wnioskodawczyni na stanowisko docelowe – technika masażysty. Płatnik wskazał również, że z uwagi na trudności komunikacyjne osoba taka jak wnioskodawczyni – mobilna- stanowiła cenną propozycję. Nie można również pominąć bardzo istotnej kwestii, iż od maja 2019 roku spółka zaczęła osiągać zyski z prowadzonej działalności opiekuńczej. Wiązało się to z coraz większą ilością podopiecznych. Co za tym idzie musiał nastąpić wzrost ilości zatrudnionego personelu do opieki i obsługi. Nietrafne okazały się również zarzuty organu rentowego, że w miejsce wnioskodawczyni nikogo nie zatrudniono i sugestie, że stanowisko technika masażysty utworzono wyłącznie dla wnioskodawczyni. Z ustaleń Sądu wynika, że w miejsce wnioskodawczyni, na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudniono J. G. a po jej odejściu M. P., na tych samych zasadach. M. P. jest zatrudniony do 2022 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy. Jak wynika z zeznań przesłuchanych świadków H. i M. oraz prezes spółki, zatrudnienie technika masażysty było konieczne z uwagi na potrzebę odciążenia innych pracowników od wykonywania masaży.

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie ponad wszelką wątpliwość ustalono, że spornym okresie od dnia 1 sierpnia 2019 r. wnioskodawczyni posiadała status pracownika, bowiem faktycznie wykonywała ona osobiście pracę określonego rodzaju na rzecz płatnika, a płatnik świadczoną przez nią pracę przyjmował i wypłacał umówione wynagrodzenie za pracę. Zaznaczyć należy, że wynagrodzenie to zostało ustalone na najniższym możliwym poziomie i w żaden sposób nie odbiegało od poziomu wynagrodzeń innych pracowników. O okoliczności, że wnioskodawczyni faktycznie wykonywała pracę świadczą zeznania powołanych w sprawie świadków oraz wnioskodawczyni i prezes spółki przesłuchanej w charakterze płatnika.

W niniejszym postępowaniu bezsprzecznie ustalone zostało, że ubezpieczona podjęła faktycznie pracę na podstawie spornej umowy o pracę.

W tej sytuacji zdaniem Sądu nie można podzielić stanowiska reprezentowanego przez organ rentowy, że ubezpieczona podjęła zatrudnienie jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego a zawarte umowy były pozorne.

O pozorności można mówić jedynie wówczas, gdy oświadczenie woli złożone jest drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. A zatem strony niejako udawałyby, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę. Płatnik składek chciał zatrudnić skarżącą i miała ku temu realne powody. Także decyzja wnioskodawczyni była racjonalna.

Podkreślić należy, że stan zdrowia wnioskodawczyni nie stanowił przeszkody do zawarcia spornej umowy o pracę. Lekarz do badań profilaktycznych nie znalazł przeciwwskazań do świadczenia pracy przez ubezpieczoną i wystawił zaświadczenie o jej zdolności do pracy u płatnika. W ocenie Sądu bez znaczenia pozostaje okoliczność, czy przed podjęciem zatrudnienia u płatnika wnioskodawczyni wiedziała, że jest w ciąży. Pracodawca o stanie wnioskodawczyni dowiedział się dopiero z zaświadczenia o niezdolności do pracy. Wnioskodawczyni nigdy w miejscu pracy nie mówiła o ciąży. Niewątpliwie pierwszą wizytę lekarską potwierdzającą jej stan odbyła dopiero w dniu 10 września 2019 roku. Do dnia niezdolności do pracy spowodowanej chorobą w okresie ciąży, tj. do 11 września 2019 r. ubezpieczona codziennie faktycznie wykonywała swoją pracę i otrzymała za nią wynagrodzenie. Uwzględniając wszystkie wskazane wyżej okoliczności należy uznać, że niewątpliwie brak było po obydwu stronach zgody na zatrudnienie pozorne. Przeczy temu codzienne, faktyczne wykonywanie pracy w miejscu zatrudnienia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wykazał zasadnie, że między stronami było porozumienie w tym zakresie lub zgoda stron na pozorność zatrudnienia.

Mając na względzie poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w przytoczonych orzeczeniach, Sąd Okręgowy przyjął, że w sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę o pracę było nawiązanie stosunku pracy i doszło do faktycznego świadczenia pracy przyjmowanego przez pracodawcę za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu jej stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia

społecznego (np. choroby), nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa bądź, że jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Podkreślić bowiem należy, że wnioskodawczyni zawarła umowę o pracę, gdy stan jej zdrowia i ciąży był dobry. Pracę wykonywała faktycznie w reżimie pracowniczym, osobiście, w sposób podporządkowany i za wynagrodzeniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż decyzja organu rentowego wydana została w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny i nie znajduje ona oparcia w realiach niniejszej sprawy.

Mając na względzie wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku uznając odwołanie wnioskodawczyni za zasadne.

Zauważyć należy, że w odwołaniu wnioskodawczyni wniosła również o przyznanie jej zasiłku chorobowego, którego wypłata została wstrzymana. Kwestia wypłaty zasiłku chorobowego nie była przedmiotem decyzji zaskarżonej przez wnioskodawczynię. Decyzja będąca przedmiotem sporu dotyczyła bowiem podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym- emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 wyroku znajduje podstawę prawną w treści art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., który stanowi, że jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje je do rozpoznania organowi rentowemu.

Jak bowiem trafnie wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 10 marca 2020 r. III AUa 745/19 (Lex nr 3009480) Sąd ubezpieczeń społecznych rozpoznaje odwołania od decyzji, a nie nowe wnioski, jeśli zatem stwierdzi, że zgłoszone żądanie nie zostało rozpoznane, obowiązany jest postąpić zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2016 r., II UZ 58/16 i powołane tam orzecznictwo, Legalis nr 1564984).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., w punkcie 2 sentencji wyroku, roszczenie wnioskodawczyni o wypłacenie zasiłku chorobowego przekazał do organu rentowego celem rozpoznania i wydania decyzji